

บทที่ 5

สรุปและขอเสนอแนะ

ผลของการวิจัย สรุปได้ดังนี้

ความประพาศสำคัญในลักษณะของโสเภณีมีการกล่าวถึงแล้วในคัมภีร์ฤคเวท ฉะนั้น อาจจะเป็นไปได้ที่จะมีโสเภณีเกิดขึ้นแล้วในสังคมอินเดียโบราณตั้งแต่สมัยคัมภีร์ฤคเวท

อินเดียสมัยโบราณยอมรับอาชีพโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกต้องและประกอบอาชีพก็ประกอบ ธุรกิจอย่างเปิดเผย โสเภณีอินเดียโบราณไม่ได้ถูกสังคมรังเกียจ ฉะนั้นโสเภณีจึงเข้าไปเกี่ยวข้องกับ อยู่ในสถาบันต่างๆ เช่น สถาบันกษัตริย์ สถาบันทหาร สถาบันศาสนา คัมภีร์อรรถศาสตร์ให้ความสำคัญแก่โสเภณีด้วยการกล่าวถึงอย่างละเอียดในหัวข้อ คณิศาขุยกษ ในคัมภีร์เล่มเดียวกันนี้ได้ เสนอแนวความคิดว่า รัฐควรจะหาผลประโยชน์ด้วยการค้าประเวณี และควรเก็บภาษีจากโสเภณี เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้แก่รัฐอีกทางหนึ่ง

โสเภณีมีบทบาทเกี่ยวข้องกับศาสนา เช่น ศาสนาพุทธในสมัยพุทธกาลมีโสเภณีหลายคนที่เป็นพุทธบริษัทที่บรรลุนิพพานสูงสุด โสเภณีที่เป็นพุทธบริษัทเหล่านี้มีส่วนช่วยให้พุทธศาสนาเจริญ รุ่งเรือง ในศาสนาฮินดู โสเภณีมีส่วนร่วมในการบวงสรวงบูชาเทพเจ้า และดูแลเทวสถาน

โสเภณีถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการทหารและการปกครอง เช่น โสเภณีถูกใช้เป็น เครื่องบำรุงใจทหารในกองทัพใช้ทำจารกรรมหรือใช้สืบเบาะแสของเหล่ามิถนาศีพ

ข้อมูลที่น่าสนใจในวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ แสดงให้เห็นบทบาทของโสเภณีอินเดีย โบราณและแนวคิดเกี่ยวกับการวางนโยบายที่จะใช้โสเภณีให้เป็นประโยชน์ต่อรัฐ กล่าวคือ รัฐ ควรจะประกอบการค้าประเวณีและความคุมโสเภณีอย่างใกล้ชิด สิ่งสำคัญที่สุดที่สังคมอินเดียมีอยู่

เกี่ยวกับโสเภณี นั่นก็คือ การยอมรับว่าโสเภณีเป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย มนุษย์พึงประกอบ
 วิชาชีพที่สมบูรณ์ นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่ารัฐควรจัดตั้งหน่วยงานขึ้นรับผิดชอบการค้า
 ประเวณีขึ้นโดยเฉพาะ จะทำให้เกิดผลดีหลายประการ เช่น

1. รัฐสามารถหาผลประโยชน์จากการค้าประเวณีได้อย่างมาก
2. คดีอาชญากรรมอันเกิดจากการข่มขืน หลอกหลวงหญิง เพื่อค้าประเวณีจะลดลง
3. เป็นการส่งเสริมสิทธิมนุษยชน
4. รัฐสามารถควบคุมโรคอันจะเกิดจากการสำส่อนทางเพศ
5. เป็นการส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน

ศูนย์วิทยพัชยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย